

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 sierpnia 2015 r.

Poz. 4797

UCHWAŁA NR 14/852/2015 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 15 lipca 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

części E załącznika do uchwały Nr IX/112/2015 Rady Miasta i Gminy w Margoninie z dnia 18 czerwca 2015 roku w sprawie ustalenia wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku, dotyczącego wzoru deklaracji w brzmieniu:

„OŚWIADCZENIE I PODPIS SKŁADAJĄCEGO DEKLARACJĘ Oświadczam, że jestem świadomy/a odpowiedzialności karno-skarbowej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym (miejscowość i data) (czytelny podpis)” z powodu istotnego naruszenia przepisu art. 6n ustawy dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tutejszej Izbie w dniu 24 czerwca 2015 roku, Rada Miasta i Gminy Margonin, powołując się na przepis art. 18 ust. 2, art. 15 ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 6n ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ustaliła wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały, wyznaczając termin rozpatrzenia sprawy na dzień 15 lipca 2015 roku.

Rozpatrując sprawę, Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

W myśl z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu jest właściwa do zbadania zgodności z prawem ww. uchwały.

Dokonując oceny uchwały Kolegium ustaliło, że Rada Miasta i Gminy określiła wzór deklaracji o wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, na których znajdują się domki letniskowe lub innych nieruchomości wykorzystywanych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, wykorzystywanych jedynie przez część roku. W części E tego wzoru deklaracji Rada zobowiązała składającego deklarację do złożenia czytelnego podpisu oraz wpisania

miejsowości i daty pod oświadczeniem o następującej treści: „*Oświadczam, że jestem świadomy/a odpowiedzialności karno-skarbowej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym*”.

W § 5 rozpatrywanej uchwały postanowiono, że „*Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 2015 roku*”.

Powołany w podstawie prawnej uchwały art. 6n ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi, że rada gminy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ułatwienia składnia deklaracji, określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego:

- 1) wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, z uwzględnieniem art. 6m ust. 1a i 1b, obejmujący objaśnienia dotyczące sposobu jej wypełnienia oraz pouczenie, że deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego; uchwała zawiera także informację o terminach i miejscu składania deklaracji.”
- 2) warunki i tryb składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności: (...) (ust. 1).

W ocenie Kolegium Izby nałożenie uchwałą obowiązku podpisania się w części E deklaracji pod oświadczeniem przez właściciela nieruchomości, co do świadomości odpowiedzialności karno-skarbowej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym jest sprzeczne z art. 6n ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wyżej wskazany przepis ani inne przepisy przywołanej ustawy nie przewidują możliwości nałożenia obowiązku składania tego oświadczenia od właścicieli nieruchomości. Zaznaczyć należy, że nałożenie na składającego takiego obowiązku może mieć miejsce wyłącznie, gdy przepis ustawy taką możliwość przewiduje. Uchwały organów samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Regulacje nie mogą być swobodnie poddawane wykładni rozszerzającej i celowościowej. Przepisy udzielające kompetencji podlegają wyłącznie wykładni dosłownej. Każde wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, stanowi naruszenie nie tylko normy, w której upoważnienie jest zawarte, ale przede wszystkim konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego.

Uznaje się, że należycie ogłoszone akty normatywne są powszechnie znane. Sąd Najwyższy stwierdził, że funkcjonowanie prawa w demokratycznym państwie prawa opiera się na założeniu, iż wszyscy adresaci obowiązującej normy prawnej, a więc zarówno podmioty obowiązane do jej przestrzegania, jak i organy powołane do jej stosowania, znają jej właściwą treść. Jest to tak zwana fikcja powszechnej znajomości prawa. Zasada ta pociąga za sobą stan, w którym nikt nie może uchylić się od ujemnych skutków naruszenia normy na tej podstawie, że normy tej nie znał lub rozumiał ją opacznie. (z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2006 r., I CK 233/05. AP).

Mając powyższe na uwadze Kolegium stwierdziło nieważność postanowienia części E deklaracji w brzmieniu „*Oświadczam, że jestem świadomy/a odpowiedzialności karno-skarbowej za podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym (miejsowość i data) (czytelny podpis)*”.

Wykonując obowiązki informacyjne jednocześnie Kolegium Izby wskazuje, iż stosownie do przepisu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych (Dz. U z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.) akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Wyżej zacytowanym postanowieniem § 5 przedmiotowej uchwały Rada Miasta i Gminy faktycznie ustaliła dwa terminy (daty) wejścia w życie rzeczony uchwały: jeden, który nakazuje stosować zapisy uchwały od dnia następującego po upływie 14 dni od publikacji w dzienniku urzędowym, oraz drugi, według którego stosowanie przepisów uchwały winno nastąpić od dnia 1 sierpnia 2015 r.

Analiza przywołanego przepisu art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych (...) prowadzi do wniosku, że ustawodawca jako regułę uznał, iż akty prawa miejscowego wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia we właściwym dzienniku urzędowym. Termin ten ma charakter terminu minimalnego, a organ stanowiący (gminny prawodawca) ma możliwość ustalenia późniejszego terminu wejścia w życie aktu prawa miejscowego. Nie powinny być jednak ustalane dwa różne terminy wejścia w życie przepisów konkretnej uchwały. Stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie

sądowym, w którym ukształtował się pogląd, że pojęcia "wejście w życie" i "moc obowiązująca" nie mają rozbieżnych zakresów. Pojęcia te są tożsame znaczeniowo i służą do oznaczenia punktu na linii czasu, od którego następuje prawne kwalifikowanie stosunków społecznych przez pryzmat uchwalonych przepisów (vide wyrok WSA z dnia 5 marca 2014 r. sygn. I SA/1451/14; wyrok Trybunał Konstytucyjny z dnia 30 marca 1999 r. sygn. K 5/98).

W myśl § 45 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) przepisowi o wejściu w życie uchwały można nadać jedno z następujących brzmień:

- wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- wchodzi w życie po upływie ... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia;
- wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia;
- wchodzi w życie z dniem ... (dzień oznaczony kalendarzowo);
- wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

O odmiennym brzmieniu od ww. może być jedynie postanowienie nadające przepisowi (uchwale) moc wsteczną (§ 51 Zasad techniki prawodawczej), co w opisanym przypadku nie może mieć zastosowania, ponieważ uchwała została podjęta na tyle wcześnie, że zostanie opublikowana przed rozpoczęciem obowiązywania w zakreślonym przez Radę terminie, tj. od 1 sierpnia 2015 r.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

z up. Aniela Michalec
Przewodnicząca Kolegium Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska